

forlængelser efter 3-måneders fristen skal forelægges for Rigsadvokaten.

Med forelæggelsesordningen sikres Rigsadvokaten mulighed for at påse, at der samlet opnås den med lovændringen tilsigtede begrænsning i anvendelsen og varigheden af isolation.

Rigsadvokaten har i øvrigt oplyst, at der siden de nye regler trådte i kraft den 1. juli 2000 kun i en sag (med to tiltalte) ved endelig retsafgørelse er sket forlængelse af isolationsanbringelsen ud over 3-måneders fristen frem til den berammede domsforhandling i sagen. Retten tilod i denne sag en forlængelse af isolationsanbringelsen på 15 dage. Den samlede varighed af isolationsanbringelsen af de to tiltalte blev således på 3½ måned.

I en anden sag sad to tiltalte varetægtsfængslet i isolation i 12 dage ud over 3-måneders fristen, inden landsretten omgjorde byrettens beslutning om fortsat isolationsanbringelse ud over den sædvanlige længstetid.

Justitsministeriet har endvidere anmodet Strafferetsplejeudvalget om at foretage en evaluering af de nye regler om varetægtsfængsling i isolation. Justitsministeriet har anmodet om, at Strafferetsplejeudvalgets udtalelse afgives inden udgangen af 2005.

Justitsministeriet har yderligere i juni måned 2000 anmodet Rigsadvokaten om at iværksætte en løbende statistikindsamling, således at Justitsministeriet én gang om året, frem til Strafferetsplejeudvalgets udtalelse foreligger, modtager oplysning om udviklingen på området bl.a. med henblik på en foreløbig orientering af Folketingets Retsudvalg. Den første orientering vil blive givet, når oplysningerne for kalenderåret 2001 foreligger.

Det kan tilføjes, at Justitsministeriet i forbindelse med ændringen af retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling i isolation – med hjemmel i retsplejelovens § 776 – har udstedt bekendtgørelse nr. 577 af 22. juni 2000 om ændring af bekendtgørelse om ophold i varetægtsfængsel (varetægtsbekendtgørelsen).

Efter varetægtsbekendtgørelsens § 25 a påhviler det fængselspersonalet løbende at være særligt opmærksom på, om isolerede varetægtsarrestanter har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, psykiater, udvidet adgang til besøg mv.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at det, særligt i forhold til arrestanter, som undergives længerevarende isolation, påhviler perso-

nalet at være opmærksom på, at behovet for kontakt og tilsyn øges i takt med, at varigheden af den pågældendes anbringelse i isolation udstrækkes.

3. Som det fremgår, er der inden for det seneste år sket en grundlæggende revision af retsplejelovens regler om varetægtsfængsling i isolation, og der er taget en række administrative initiativer med henblik på at begrænse anvendelsen af isolation og at begrænse de negative virkninger, der må antages at være forbundet med isolationsanbringelse.

Praksis viser da også en klart faldende tendens for brugen af isolationsanbringelse, idet andelen af varetægtsarrestanter, der er anbragt i isolation, er halveret siden lovændringen, og 3-måneders fristen er kun blevet fraveget i én sag (for to tiltalte) ved endelig retsafgørelse.

Justitsministeriet har derfor på det foreliggende grundlag ikke overvejelser om yderligere initiativer på området, men vil – som det fremgår – fortsat følge virkningerne af lovændringen meget tæt.

Spm. nr. S 1935

Til justitsministeren (7/3 01) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren tage initiativ til at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, som kan fremkomme med alternativer til total isolationsfængsling?«

Svar (2/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af besvarelsen af d.d. af spørgsmål nr. S 1934 fra samme spørger, er der i 2000 gennemført en gennemgribende revision af retsplejelovens regler.

Lovændringen byggede på et grundigt, forudgående udvalgsarbejde i Strafferetsplejeudvalget, jf. betænkning nr. 1358/1998 om varetægtsfængsling i isolation.

Justitsministeriet har endvidere anmodet Strafferetsplejeudvalget om at foretage en evaluering af de nye regler om varetægtsfængsling i isolation, og at afgive en udtalelse herom inden udgangen af 2005.